

Recensie Anna López Dekker

nov. 2025

“Geluk, dé handleiding” is een episodische autofictie-roman van Marius Vahlkamp. In de roman wordt het leven van de verteller in verschillende vormen verteld, van dagboekstijl tot gedichten en hoewel het min of meer in chronologische volgorde is, komen er ook meerdere flashbacks in voor.

De focus ligt op de moeilijkheden die de hoofdpersoon heeft om zich in onze maatschappij staande te houden. Dit uit zich voornamelijk in zijn verslavingen, met name die aan vrouwen van lichte zeden. In de tussentijd krijgen we een inzicht in zijn relaties met familie, collega's en vrienden, die hem waarderen en graag willen helpen, maar niet begrijpen (of zelfs weten) wat er in hem omgaat – wat overigens voornamelijk door zijn eigen stilzwijgen komt. Al met al is het leven van de verteller één grote maskerade, en is de lezer getuige van het contrast tussen wat er zich in zijn eenzame privéleven afspeelt en hoe hij zich naar anderen toe presenteert.

Dit maakt dit boek tot een confronterende, zelfs ontluisterende ervaring om te lezen, maar een die wel een inkijkje geeft in de eenzaamheid van (sommige) alleenstaande mannen, en hoe ze hun problemen wegdrukken door hun heil in extreme ervaringen te zoeken. Het taalgebruik draagt daaraan bij. Het is verzorgd, maar rauw en opzettelijk hedendaags; persoonlijk had ik wat minder het “f”-woord willen zien, maar ik begrijp de keuze van de auteur hierin.

Als vrouw was dit tegelijkertijd vervreemdend en bij tijd en wijle onaangenaam, maar dat is helemaal niet erg. Ik denk juist dat een boek als dit erg verhelderend kan zijn, en bij kan dragen aan meer begrip voor de mentale gezondheidsproblemen van mannen – mits degene die het boek leest een open blik blijft houden en de hoofdpersoon probeert te begrijpen in plaats van te veroordelen.

-- Anna López Dekker